

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:

Celje

Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. št. 65.

Mariborska oblastna skupščina.

K. V Mariboru, 17. julija.

Mariborska oblastna skupščina je imela danes prav dobro obiskano prvo sejo svojega poletnega zasedanja.

Po otvoritvi seje je poročal predsednik, da je poklical v skupščino mesto odstopivšega posl. Al. Neudauerja iz Gornje Radgone Antona Slaviča. Na to je predsednik dr. Leskovar čital neko resolucijo, s katero se obsoja zločin v Narodni skupščini. K besedi se je oglašil obl. poslanec dr. Odič, ki je glede tega zločina s tovariši vložil nujen predlog, pa mu je predsednik n hotel dati kljub temu, da mu je to pred sejo zagotovil (!). Večina v skupščini je seveda sprejela dr. Leskovarjevo resolucijo.

Iz predsedstvenega poročila je omeniti sledeče važnejše zadeve:

Oblastni odbor je pregledal in odobril skoraj ves občinski proračun. Ako je temu poročilu verjeti, potem je od 740 občin le še troje občin izven Medjimurja in 13 občin v Medjimurju, katerih proračuni še niso odobreni. Oblastni odbor je izvršil večje število napovedanih in nenapovedanih revizij občinskega gospodarstva. Mnoge občine nimajo niti pregleda o premoženju, ne inventarja. Izdali se bodo novi predpisi glede sestave računskih zaključkov in proračunov. Velika ovira za nadzorstvo nad občinami je, da še nimamo enotnega občinskega zakona za vso oblast, ker so prišle k mariborski oblasti še koroške in madžarske občine. Oblastni odbor pripravlja uredbo, da se štajerski občinski zakon raztegne na vse občine v oblasti. Po mojem skromnem mnenju bi jo tudi že lahko predložil, kajti kakor delo predstavlja taka uredba?

V poročilu zdravstvenega oddelka se pravi, da je finančno stanje bolnic po prevzemu po oblastnem odboru že znatno boljše od lanskega leta. Vendar pa v tekočem letu zavodi še ne bodo mogli zadostiti vsem potrebam. Celjska bolnica dobi v doglednem času porodniški oddelek. (Kakšen bo neki ta »dogleden čas«? Op. ur.)

Zgradbe cest se v okvirju razpoložljivih sredstev nadaljujejo. Cesta Lesično—Prevorje—Sv. Urban bo skoro (!) dovršena, manjkala le še dva kilometra, pravi poročilo. Pri tej priliki sem se spomnil, kako dolgo se je gradilo na tej cesti 1.800 metrov... Popravilo ceste Luče—Solčava bo dogotovljeno sredi avgusta. (Ampak tega ne opravlja samo oblastni odbor! Op. por.) Zgradba ceste Stoprce—Črmožiše dobro napreduje, istotako zgradba nove ceste Belo—Stranje. Vrše se predpriprave za prevzem nekaterih okrajnih cest v oblastno upravo. Oblastni odbor je nakupil dva kamnoloma, enega pri G. Bistrici in enega pri Rogatcu ter jih opremil z drobilci. Oblastni odbor je sprejel v službo 15 oseb, ki bodo po absolviranju tozadavnega tečaja nastavljene kot cestni nadzorniki (in klerikalni agitatorji. Op. por.).

V Rogaški Slatini se je zgradilo več novih poslopij; mariborski oblastni dvorec je adaptiran, pripravlja se zgradba stanovanjske hiše v Mariboru. Poročilo pravi, da je oblastna finančna uprava skoro (ta beseda se v poročilu čudovito velikokrat ponavlja, op. por.) organizirana. Točno funkcioniranje ovira samo še skupna oblastna kontrola v Ljubljani. Državne dotacije so že vse nakazane. (Če je to res, vsa čast! Op. por.) Od proračunskih 15 milijonov oblastnih davščin jih je bilo do konca junija vplačanih samo 5 milijonov, torej ne veliko več ko stane perzonal oblastnega odbora. Ako bo šlo to v tem pravcu naprej, bomo v jeseni že študirali na nove davke.

O predloženih uredbah bom še poročal. Grajati pa je treba, da oblastni

odbor ni dal napol uničenim prekmurskim občinam, kjer je toča povzročila gotovo svojih 30 milijonov dinarjev škode, večje podpore ko pol (!) vagona prosa in vagon semenske ajde. Ali ti reveži ne verujejo dovolj v dr. Korošca?

Pri obravnavanju nujnih predlogov je prišel vendar g. dr. Odič do besede in je rezko obsodil zločin nad hrvaškimi poslanci v Narodni skupščini. Posl. dr. Odič je pa vložil v imenu vseh KDK-poslancev še sledeči nujni predlog:

»Oblastni odbor mariborske oblasti je v svoji seji 10. julija sprejel sklep, s katerim je »v imenu slovenskega naroda« obsodil dnevnik »Jutro« radi politične karikature, objavljene iz strankarsko-političnih razlogov. Skleptil je dalje, da ne bo objavljaj v »Jutru« nobenih razglasov več in da v nobenem oblastnem uradu ne sme biti naročeno »Jutro«. Končno je s svojim sklepom prepovedal vsem nameščencem oblastne samouprave, da bi v uradne prostore dobivali ali prinašali »Jutro«.

Ugotavljamo predvsem, da si je oblastni odbor po krivici uzurpiral pravo, da govori v imenu vsega slovenskega naroda mariborske oblasti. Pri oblastnih volitvah 23. jan. 1927 je v vsej oblasti glasovalo za SLS in HPS skupno 48.807 volilcev, včevši glasove Nemcev in radikalov v Mariboru in Celju ter drugod. Za SKS, HSS, SDS, socialiste in druge neklerikalne skupine je padlo 42.636 glasov. Že samo število vseh naprednih volilcev je skoro enako številu glasov SLS. Kako si more v očigled temu dejstvu oblastni odbor prisvajati pravico, da dela v imenu vsega prebivalstva mariborske oblasti strankarsko-politične sklepe in da se izigra kot strankarska ekspozitura SLS.

Oblastni odbor je s svojim sklepom eklatantno kršil zakon, ker nikjer v zakonu o oblastni in srezki samoupravi ni oslona za to, da bi smel oblastni odbor delati strankarsko - politične sklepe. Glasom čl. 91 navedenega zakona ima oblastni odbor sklepati »o vseh stvareh občega značaja«. Politična borba proti dr. Korošcu oziroma SLS oziroma obramba dr. Korošca in SLS pa ni in ne bo nikdar občega značaja. S sklepom, s katerim oblastni odbor prepoveduje oblastnim nameščencem naročanje in nošenje »Jutra« v uradne prostore, pa je oblastni odbor tudi zagrešil omejevanje osebnosti in s tem prekoračil svoj delokrog in kršil zakon.

Zato predlagam, dastavi oblastna skupščina v smislu čl. 100, točka 2 zakona o oblastni in srezki samoupravi oblastni odbor pod obtožbo radi kršitve zakona.

O priliki razprave o tem predlogu bode treba tudi obrazložiti uradniško politiko oblastnega odbora. Le nič ro-kavic!

Kaj vse znajo Nemci.

(Uloga nemških kolonistov v Sremu za čas svetovne vojne).

Že na jesen l. 1918. poroča beograjska »Politika«, je obtožilo državno pravdnništvo v Sremski Mitrovici trojico švabskih denuncijantov, ki so povzročili streljanje docela nedolžnih Srbov v vasi Grabovici blizu Sremske Mitrovice. Ta trojica, neki Matija Rossmann, Ivan Wlaszan in Vincenc Drumm so bili aretirani in izročeni sodišču. Osobito graboviški Srbi so si pri tem dejstvu oddahnili, ker so mislili, da bodo vendar dobili tako težko pričakovano zadovoljstvo za nedolžne žrtve iz njihove vasi. Toda vsled neurejenosti povojnih razmer in mogoče tudi iz drugih razlogov se proces proti nemškimi denuncijantom ni izvršil. Afera se je pozabila in aretirani Švabi so bili izpuščeni. Drumm je pobegnil na Madžarsko, Rossmann je ostal v Grabovici, živeč brezbrizno na svo-

jem velikem posestvu, ki si ga je pridobil tekom vojne, a Wlaszanu se je posrečilo dobiti državno službo (!) v Dalmaciji. Tako so potekla leta. Začetkom julija pa je pregledalo mitroviško sodišče akte iz prejšnjih let in je našlo, da se graboviška afeta še ni dokončala. Tako so odpeljali orožniki Rossmanna in Wlaszana znova v zapor. Po informacijah »Politike« so se odigrali graboviški dogodki na sledeč način:

Glas o prihodu srbske vojske v Srem (avgusta 1. 1914) se je raznesel bliskoma tudi po najbolj oddaljenih vaseh ter je naravno vzbudil pri Srbi velik radost, pri anacionalnih elementih, Švabih in Madžarih, pa velik strah. Nesrbi so v tem strahu zapustili svoje vasi in so hiteli z vozovi in peš proti severu, da se umaknejo v Vojvodino. Ko so tudi graboviški Nemci slišali, da je prispela srbska vojska do bližnjih vasi in se je videlo, da hoče korakati še naprej, so se takoj umaknili v Rumo, Petrovaradin, Novisad in drugam. Ko se je pa za osem dni srbska vojska umaknila, so se začeli vračati švabski kolonisti v svoje vasi nazaj. Oni, ki so pobegnili v Petrovaradin, so se vrnili v Grabovico s huzarji in zloglasnimi »feldžandarmi«. Na denunciacijo graboviških Švabov je bilo takoj polovljenih nad 70 Srbov v Grabovici, katere so mučili na najbolj zverinski način. Gori omenjeni Matija Rossmann je hodil od hiše do hiše in je odredil, koga se naj zapre in koga ne. Četverico najuglednejših Srbov so zvezane odpeljali na orožniško postajo. Jeden od četvorice, Lazar Zečević, se je rešil, ostale tri, občinskega tajnika Mihajlo Živkovića, nadgozdarja Obrada Pejčiča in trgovca Svetislava Petrovića, pa so mučili z najgroznejšimi mukami. Tolkli so jih najprej po vratu, dokler niso izgubili zavesti, na to so jih polivali s hladno vodo, da bi prišli k sebi, na to so jim rezali kožo od laktov do konca prstov in nazadnje so jih tolkli po podplatih...

V orožniški kasarni so ubogi ti aretiranci preživeli strašno noč, ne da bi se zavedali, da so storili slavni švabsko-madžarski državi kakršnokoli krivico. Drugo jutro so zahtevali, naj se jih sodnijsko zaslži, kar pa so orožniki surovo odklonili. Okrog šeste je prišlo potem osem vojakov po njih in je odpeljalo na dvorišče Švaba Maksa Branterja, kjer so se nahajali tudi drugi polovljeni Srbi. Ob tem času so se razleteli po vasi domači Nemci in so zažigali srbske hiše. Med temi požigalci se je posebno odlikoval Ivan Wlaszan, kateri je nosil bencinske baklje in je zažigal po vrsti srbske hiše. Za kratek čas je bila cela vas v plamenu. Požar je bil tako velik, da so ga videli celo v Velikih Rodincih, Šabcu in v Rumi. V vasi je zavladala strahovita panika, ker si nikdo ni upal gasiti iz strahu pred podivjano nemško tolpo. Ženske, ki so se vse prestrašene in napol blazne pred cerkvo, so došli »feldžandarmi« pretepali z bičji...

Na zahtevo Matije Rossmanna so med tem na goči omenjenem dvorišču še izločili 10 Srbov in so jih zvezali. Niso si še omogli misliti, kaj jih čaka in so obupno prosili navzoče nemške sovaščane, da jih zaščitijo, kar so pa ti grobo odklonili. Kmalu na to se jim je enostavno naznanilo, da so obsojeni na smrt. Major Erzeg je prečital ime na na smrt obsojenih. Ko so slišali obsodbo, so se objeli in klicali žene in otroke, da se poslovo od njih. Tajnik Živković jih je hrabil nazvlic prestanim mukam z besedami: Mi se zanašamo na božjo pravico. Ne bojte se! Umrite hrabro! Naši nasledniki bodo maščevali našo smrt! Srbski narod bode zmagal, naše osvobojenje bode kmalu došlo!

Za tem so bili povezani s koci in postavljeni na slamo. Na dani znak so vojaki zažgali slamo, ki je začela

goreti z ogromnim plamenom. Mlajši obsojenci so obupno kričali, starejši pa so hrabro prenašali muke, dokler je bilo v njih kaj življenja. Častnik je mirno gledal to strašno sežiganje in je nazadnje dvignil sabljo v znak, da se naj strelja v napol sežgana trupla. Mrtiče so sežigali potem še naprej, preostale kosti so pa dali skupno v eno rakev. Od ostalih aretiranih Srbov sta bila vstreljena še dva; dasi je Jurij Tomšić po streljanju še živel, so ga zakopali še živega. Petim nadaljnim Srhom so avstrijski vojaki odsekali roke in so jih na to postrelili... Ostale polovljene žene in deco so gnali peš, zvezane, v Osijek. Brez kruha in brez vode; kdor je padel, je umrl, milosti ni bilo nobene...

Tako in še več »Politika«.

Kako je ravnati z leto-viščarji.

Da se more tujski promet uspešno razvijati, je treba, da se izpolnijo izvestni splošni pogoji. Ti so predvsem: lahka dosegljivost potnega smotra, dobra nastanitev in preskrba, varnost življenja in lastnine, udobnost na potovanju in pri nastanitvi, zabava in razvedrilo — skratka: dobro potovanje in prijetno bivanje.

Od izpolnitve teh pogojev zavisi privlačnost dežel in krajev. Dobre prometne in življenske razmere pospešujejo dotok tujcev, slabe ga pa ovirajo. V vseh državah, ki so navezane na tujski promet, so se ustanovile oficijelne organizacije, katerih namen je, z živahno reklamo privabljati čim večje število tujcev, vztrajno zavzemati se za izboljšanje prometnih zvez in naprav, dajati potnikom točne in zanesljive informacije ter v nemali meri skrbeti za pobudo in navodila hotelirjem, gostilničarjem, trgovcem in obrtnikom glede postrežbe in občevarja s tuji.

Sicer je velike važnosti, da se posreči, v sezoni dotok tujcev povečati, vendar je mnogo važnejše, da se tujcu bivanje tako omili, da bo poslej za kraj, v katerem je prebival, sam delal najbolj izdatno reklamo. Z neljudnostjo, nepostrežljivostjo in s pretranimi cenami se tujcu odlih zagreni.

Hotelirji, gostilničarji in zasebniki, ki oddajajo tujcem hrano in stanovanje, prav tako tudi vsi drugi, ki imajo od tujcev neposreden zaslužek, naj bodo s tujcem vsikdar in v vsakem oziru prijazni in vljudni, naj mu za kar se da majhno ceno postrežejo tako, da bo zadovoljen, in naj mu za minimum izdatkov nudijo maksimum udobnosti. Kdorkoli bi rad imel od tujcev korist, mora gledati na to, da se imajo pri nas najmanj tako dobro kakor drugod, in skrbeti za to, da jim bo pri nas bolj všeč nego kjerkoli.

Prehrana bodi solidna in raznovrstna.

Z vso skrbnostjo je paziti na snažnost jedilnega orodja in posode.

Postrežba bodi vljudna in točna, ne hladna, pa tudi ne vsiljiva. Uslužbenec je treba strogo naročiti, da morajo gospodarju javiti vsako, tudi najmanjšo pritožbo gostov kakor glede prehrane, tako tudi glede postrežbe. Če stvari, ki jo zahteva gost, ni dobil v domači hiši, naj se izkuša dobiti od drugod; povsem napak bi storili, če bi gostu kratko in malo izjavili: »Tega pa nimamo!« S takim odgovorom bi gosta uverili, da smo zanikrni in da nam ni dosti mar, je-li zadovoljen ali ni.

Po sobah naj vlada snaga. Če se pojavi mrčes, ga je treba nemudoma zatreti.

Posteljina bodi čista. Močno zakrpano posteljino uporabljajmo zase, ne pa za tujce! Da tujska posteljina ne sme biti zakrpana, se pač umeje po sebi.

Sobna oprema, četudi preprosta, bodi lična in pripravna. Razvajenim gostom je treba sobo opremiti udobneje, saj takšni radi plačajo višje ce-

ne, samo da ne pogrešajo udobnosti, katere so vajeni doma.

Posebno kočljiva zadeva je višina cen. Potrebno je, da zna, kdor ima opraviti s tujci, cene previdno in pravilno preračunati, da niso tujcem previsoke, za njega samega pa prenizke in zato zgolj izgubo povzročujoče. Pretirane cene tujca preženejo, potem pa ozlovoljen dela nasprotno reklamo in — upravičeno! — le odvrača, medtem ko uzadovoljeni tujec kraj, stanovanje in lokal, kjer se je dobro imel, priporoča in rad prav tja privede še druge goste. — Pri nastavljanju cen ne gre prezreti, da je in bo konkurenca vedno hujša.

Za postrežbo tujcev namenjeno osebje mora biti v svoji stroki dobro izučeno ter vajeno občevarja z izobraženimi, eventualno odličnimi osebami. Vsaj v večjih podjetjih mora biti zmogel najmanj dveh svetovnih jezikov.

Kdor ima redno opraviti s tujci, bodi dobro poučen o krajevnih razmerah in zanimivostih, da more povzdujočim točno odgovarjati. Če je treba, naj jim pokaže, kod se najudobneje pride, kamor bi radi šli na ogled, in naj jim bo sploh v vsem kar moči na roko. Če so se odločili za

daljši izlet, naj jim preskrbi vodnika.

Pri prijavljanju in odjavljanju tujcev je treba ravnati obzirno in molčljivo; vse formalnosti naj opravi po možnosti najemodajalec sam, da prihrani gostu neprijetnosti, ki so s temi opravki združene.

Ob prihodu in odhodu je storiti vse, da ima tujec čim manj posla s svojo prtljago kakor tudi z nabavo vozniških listkov. Vsekakor je poskrbeti za udoben dovoz in odvoz.

Kdor ima v sezoni polno gostov, naj se zaradi tega ne prevzame. Za zgodnjo sezono kakor tudi za pozno sezono je treba cene nekoliko znižati. Vsakemu gostu naj bodo cene dobro znane, da se osebju onemogoči vsaka prevara.

Na domače prebivalstvo je treba vplivati, da bo s tujci občevalo vljudno in ustrežljivo, kakor se spodobi kulturnim ljudem.

Če gost spozna, da si prizadevamo ustreči sleherni njegovi želji, nam bo hvaležen, bo rad bival pri nas in bo k nam rad prišel zopet in zopet. Z vljudnostjo in ustrežljivostjo ter z znanimi cenami se dela najcenejša, a tudi najuspešnejša reklama.

„Slovenija“

Domače vesti.

d Občni zbor srezke organizacije SDS, ki bi se imel vršiti v nedeljo 22. t. m. v Celju, se iz tehničnih razlogov preloži na poznejši čas.

d *Revizija dosedanje politike poslancev KDK v mariborski oblastni skupščini?* Sinoči se je vršila skupna seja poslancev SDS, HSS in SKS v mariborski oblastni skupščini in se je sklenilo ustanoviti enoten poslanski klub KDK, ki šteje 17 poslancev in ki bode enotno nastopal v skupščini. Za predsednika je izvoljen g. dr. Odič iz Čakovca, za podpredsednika gosp. Lovro Petovar in za tajnika g. Rudolf Lorber iz Žalca. *Pristaši KDK želimo, da bi napredni poslanci z ozirom na nečuvstvo partizanstvo oblastnega odbora svojo dosedanje politiko priznali in lojalnosti revidirali, ker je niti oblastni odbor niti klerikalna večina nikakor ne zaslužila.* Naša poslanska skupina je dovolj močna, da prenese oster in uspešen boj za pobjanje korupcije in partizanstva tudi v oblastni skupščini.

† *Drago Pertot.* Sinoči je umrl v tukajšnji bolnišnici kamnoseški mojster Drago Pertot, dolgoletni tehnični vodja Kamnoseške družbe. Zapustil je pet otrok. Pokojnik je bil vedno vnet naprednjak in delaven član mnogih narodnih društev. Osobito je rad sodeloval pri Celjskem pevskem društvu. Vsled svjve ljubeznivosti in postrežljivosti je imel med nami tudi veliko osebnih prijateljev. Žalujemo rodbini naše iskreno sožalje, pokojniku pa blag spomin!

d *Peve CPD in Oljke* pozivamo, da se udeležijo pogreba dobrega člana in prijatelja, starega pevca, prerano preminulega g. Drago Pertota, ki se vrši v petek 20. t. m. ob 4. uri popoldne iz javne bolnice na okoliško pokopališče. Skupni zbor mu zapoje žalostinko pri bolnici in ob grobu. Vaja se vrši v četrtek zvečer ob pol 9. uri v pevski sobi v Narodnem domu. Sestanek v petek ob 3. uri popoldne na istem prostoru za skupen odhod. Gg. službodajalce prosimo, da dovolijo svojim nameščencem-pevcem udeležbo pri pogrebu. — Odbor CPD.

d *Gospoda okrajnega glavarja v Celju* bi prosili, da bi v interesu nepristranske uprave in pravice za vse državljane ugotovil in naznanil državnemu pravnikištvu vse tiste osebe, ki so na shodu v Dobrišivasi pozivali na bojkot.

d *Neprijetne ugotovitve.* Kar se še ni zgodilo v Celju, to se je dogodilo sinoči na policijski stražnici. Prišla je tja večja družba letoviščarjev in se je pritožila na zapisnik radi nesnage po nekaterih celjskih ulicah z malo uljudno pripombo, da pač smejo zahtevati red in snago po ulicah, če plačujejo po hotelih 30% mestno doklado na stanarino. To pritožbo si lahko vtakne naša mestna klero-radikalno-nemška večina za klobuk. Bratom Hrvatom poročamo, da smo demokratije in s tem narodni Slovenci sploh v me-

stni občini v manjšini in da nismo za take nespodobnosti in nesposobnosti odgovorni. Dokler smo vodili mestno gospodarstvo mi, ni bilo nikoli podobnih pritožb.

d *Promovirana* je bila na vseučilišču v Inomostu za mag. pharm. gospodična Anica Kukovec, hčerka ministra na r. g. dr. Vek. Kukovca v Mariboru. Prirščeno častitamo!

d *Naš Aleksander* v Celjskem domu je videl te dni Abrahama. Ako ga v naši častitki preveč pohvalimo, se nam prevzame; omenimo le, da vemo, da so bili turisti v »Mariborski koči« in letoviščarji v Slatini z njim zadovoljni in da se zelo trudi tudi za naš Celjski dom. Kot vnetemu narodnjaku pa želimo g. Aleksandru Hlavaču doživeti še mnogo zdravih in srečnih let! — *Stalni gostje.*

d *Zaprta cesta.* Vsled sklepa občinskega sveta celjskega z dne 20. aprila 1928 ter v zvezi z nameravano gradnjo stanovanjske hiše na vogalu Ljubljanske ceste in novoprojektirane zvezne ulice od hotela »Skoberne« na Ljubljanski cesti v smeri proti mest. gledališču se bode sedanja cesta, ki vodi mimo bivšega konjskega hleva posestva »Pri Kroni« preko Vrazovega trga na Benjamin Ipavčovo ulico in Vodnikovo ulico za vse javni promet zaprla. Po otvoritvi v prednjem navedene projektirane ceste se bode vršil ves promet med Ljubljansko cesto in Vodnikovo ter Benjamin Ipavčovo ulico preko Gregorčičeve ulice. Navedena zatvoritev ceste se bode izvršila v ponedeljek, dne 23. julija 1928.

d *Nekateri paberki iz »Slovenčevga« poročila na nedeljskem klerikalnem shodu v Dobrišivasi.* Po tem poročilu je govoril na pr. g. dr. Korošec: »Vi sami dobro veste, da ste jim (Nemcem) morali iztrgati trg za trgov, mesto za mestom, podjetje za podjetjem...« (Prebivalci iz Šmohorja in drugih lepih hribov ga niso razumeli, ker se na take reči res niso spominjali, pač pa so zardevali navzoči klerikalni Celjani...) Nadalje g. dr. Hohnjec: »Slovenski liberalizem se ni zbral ob belo-modro-rdeči zastavi, ampak pod frankfurcarico...« (K temu so bojda zborovalci klicali: Tako je! Kot poznavalci slovenske narodne zgodovine so to tudi lahko storili.) Najbolj pa upliva sledeč, v »Slovenču« zapisan stavek: »Zasužnjene brate v Italiji, Avstriji in v Madjarski pozdravljamo z zagotovitvijo, da katoliško slovensko ljudstvo spremenja njihove borbe in njihovo trpljenje z ljubeznijo ter bo storilo vse, kar bo služilo njim v obrambo in v zagotavljanje njihove bodočnosti.« G. dr. Korošec je mislil gotovo pri tem na nettunske konvencije in na strah tega dobrega katoliškega ljudstva že pred zahtevo narodnih Slovencev, da se nettunske konvencije ne smeje sprejeti v sedanji strašni obliki... In klerikalni Celjani pa na sijajen vzgled, katerega dajejo Korošcem z zvezo s

celjskimi nemškutarji... Ne, tako se ne bode govorilo na pravem taboru slovenskega ljudstva v Žalcu dne 8. septembra 1928!

d *Tenis-sekciji sportnih klubov Celje in Maribor* ste imeli zadnjo nedeljo turnir na celjskem igrišču, pri katerem je zmagala mariborska sekcija v razmerju 9 : 2. Priznati pa se mora, da so se celjske igralke in igralci dobro branili proti nadmočnim Mariborčanom.

d *Iz Socke pri Novicerkvi.* Interesenti za zgradbo nove ceste Frankolovo—Socka—Dobrna so imeli te dni sestanek, na katerem so si izbrali sledeči pripravljalni odbor: predsednik Jurij Orenšek, posestnik na Frankolovem, podpredsednika A. Jankovič, topliški ravnatelj na Dobrni in Leopold Ladnik, lesni trgovec v Sociki, odborniki Stanko Cvikel, posestnik na Dobrni, Matija Potočnik, posestnik na Frankolovem in Karol Arlič, posestnik c Socki. — Pripomnimo pa tu, da je pred vsem dolžnost petih klerikalnih oblastnih poslancev iz celjskega okraja, da to cesto izposlujejo. Saj jih okraj ni izvolil samo za čast in za organizacijo kakih bedastih časopisnih bojkotov proti naprednjakom.

d *V Trnovljah pri Novicerkvi* se je te dni po nesreči obesil desetletni fantek Gustl Jeseničnik. Ker mu je bil cerkveni pogreb odrečen, so mu pa sorodniki in sosedje sami priredili lep pogreb ter so mu na krsto položili nad trideset vencev. Pred hišo se je poslovil od njega kmečki mladenič Štefan Dolar z v srce segajočimi besedami. Bodi nesrečnemu fantku zemljica lahka, starišem pa naše sožalje!

d *V Šmartnem ob Paki* se snidejo k proslavi 39-letnice mature na mariborskem vseučilišču sledeči gg.: Cizelj Miško iz Maribora, Kranjc Jože iz Šmartna ob Paki, Kurbus Tomo iz Rogaške Slatine, Terček Jože iz Šmartna ob Paki, Zacherl Franc iz Ljutomeru in Pučelik Miroslav iz Maribora.

d *Opozoritev naši javnosti.* Dne 8. septembra 1928 poteče dvajset let, odkar se je vršila historična skupščina CMD v Ptuj. Ti dogodki so rodili odpor in nacionalno oživiljenje vse Slovenije. V Ptuj so se ustanovili Sok. društvo in podružnica CMD. Od takrat naprej so se naše smernice jele živahneje naravnati na jug k našim bratom, jugoslovanska misel je zadobivala konkretnije oblike. Položaj v ožji in širji domovini kliče sedaj po obuditvi spominov na idealno dobo narodnega preporoda. To dvajsetletnico proslavita skupno podružnici CMD v Ptuj in Sokolsko društvo v Ptuj dne 8. septembra 1928. Opozorjamo na to vso našo javnost, zlasti naša društva, posebej pa seveda vse podružnice CMD in sokolska društva ter prosimo, da nas dne 8. septembra 1928 obiščete na našem domovanju v Ptuj. Polnoštevilno pa pridite borci, ki ste bili tukaj historičnega dne 1. 1908.

d *Pri podružnici javne borze dela v Celju* je na razpolago delo za: 13 hlapcev, 1 vrtnarja, 1 kamnoseka, 3 kovače, 1 kleparja, 1 ključavničarja, 3 železostugarje, 2 kotlarja, 2 žagarja, 5 mizarjev, 4 sodarje, 1 kolarja, 4 peke, 1 hotelskega slugo, 1 natakarkarja, 2 zidarja, 3 slikarje, 1 strojnika, 1 kurjača, 1 trgovskega potnika, 25 težakov, 9 vajencev, 8 kmečkih dekel, 1 perico, 2 hotelski kuharici, 3 natakarkarice, 9 delavk, 16 kuharic in služkinj, 1 vajenko. — Delo išče: 49 hlapcev, 6 rudarjev, 2 kamnoseka, 3 kovači, 3 strugarji, 2 livarja, 1 graver, 15 ključavničarjev, 2 mehanika, 1 električar, 8 mizarjev, 3 sodarji, 5 kolarjev, 15 žagarjev, 1 tapetar, 10 krojačev, 9 čevljarjev, 9 pekov, 1 mesar, 1 mlinar, 5 natakarkarjev, 3 hotelski vratarji, 3 zidarji, 3 tesarji, 10 strojnikov-kurjačev, 19 trgovskih sotrudnikov, 53 dninarjev, 3 šoferji, 3 kočijaži, 7 hišnikov, 8 pisarniških moči, 7 vajencev, 3 kmečke deklet, 2 šivilji, 14 natakarkaric, 6 prodajalk, 1 delavka, 55 služkinj in sobaric, 4 ženske pisarniške moči, 6 vajenk.

d *Koncert v mestnem vrtu.* Jutri, v četrtek ob 8. uri zvečer se vrši v mestnem vrtu koncert Celjskega godbenega društva.

d *Policijska kronika* izkazuje večje število prijav radi prehitre vožnje z avtomobili, nadalje radi kolesarenja

po pešpotih in radi sprehodov v preveč pomanjkljivih kopalnih toaletah po poteh ob Savinji.

d *Umrl* so v celjski javni bolnici: Drago Pertot, 64 let star, kamnoseški mojster iz Celja; Ana Robida, omožen služkinja, 36 let stara, iz Sv. Krištofa; Matevž Cverlin, 45-letni železničar v pok., iz Zavodne pri Celju.

d *Za načelnika Zveze jugosl. gasilcev* je bil v nedeljo izvoljen odlični naš somišljenik in bivši podžupan ljubljanski g. Josip Turk, za njegovega namestnika pa poštni uradnik gospod Vengušt iz Celja.

d *O silni vročini v celi Srednji Evropi* poročajo: Dunaj, 17. julija. Tu in v celi Avstriji vlada nezaslišana vročina. Danes je kazal toplomer v senci 36 stopinj. Radi solnčarice so spravili v bolnišnice 40 ljudi. — *Praga*, 17. julija. Vltava ima 27 stopinj. Včeraj je jedna oseba radi solnčarice umrla, 36 oseb so radi oslabelosti spravili v bolnišnice. — *Berlin*, 17. julija. Radi tropične vročine je tu včeraj umrlo 15 ljudi. Primanjkuje vode. Pri kopanju je utonilo 22 ljudi. — *Pariz*, 17. julija. Čez dan je kazal toplomer 38% v senci. Vsled solnčarice je umrlo 42 ljudi, utonilo je pri kopanju v Parizu 12, po ostali Franciji pa 18 oseb. — Tudi po mariborski oblasti imamo silno vročino in že suso. Vse željno čaka na dež.

d *Prostovoljno gasilno in reševalno društvo Cerklje pri Kranju* odkrije dne 15. avgusta 1928 tukajšnjemu domačinu g. Farnetu Barletu, ustanovitelju in prvemu starosti Jug. Gas. Zveze spominsko ploščo. Vabite se, da v obilnem številu prihitite pod naše planine v prijazne Cerklje, da se poklonimo spominu moža, ki je stal vedno in povsod v prvi vrsti na braniku človekoljubja. Posebno dobrodošle so narodne noše. Vspored prireditve objavimo pravočasno.

d *Koncert* se vrši vsako sredo zvečer v Gozdni restavraciji. Dobra vina od 12 Din naprej. 665

d *Molitveniki za birmo* dobivajo se v največji izbi v knjigarni in veletrgovini s papirjem *Goričar & Leskovšek, Celje, Kralja Petra cesta 7—9.*

d *Zagrebski zbor.* V Zagrebu se vršijo intenzivne priprave za letošnji mednarodni splošni vzorčni semenj, ki se vrši od 25. avgusta do 3. septembra t. l. V okviru vselejse se priredi mnogo zanimivih razstav in atrakcij, ki bodo letos privabile brez dvoma mnogo posetnikov in kupcev iz naših pokrajin, pa tudi z inozemstva. Tako se bo vršila od 25. avgusta do 10. septembra v posebnih prostorih »Razstava narodnih del« (noš, vezenin, čipk, narodnega umetnega obrta, rezbarstva, kovinarstva, keramike itd.) v velikem stilu, ki bo imela v glavnem prodajne svrhe in kjer bodo domači obrtniki delali pred občinstvom. Nadalje bo od 1. do 3. septembra razstava *plemenske živine*, a 1. in 2. septembra *zadružni dan in poskusno oranje*, ter od 2. septembra *revija kmečkih perških društev v nošah*. S tem se ustvarijo tudi najboljše izgledi za propagandni in prodajni uspeh razstavljalcev in je priporočljivo, da se letošnje prireditve udeleži tudi Slovenija v čim večjem številu.

d *Podružnica ljubljanske »Soče« v Celju.* V soboto dne 21. t. m. ob 21. uri se vrši pri g. Filipčiču v Gledališki ulici ustanovni občni zaor podružnice »Soče« v Ljubljani.

Krila

moderna iz volnene tkanine
Din 49, 65, 80, bluze Din 39, 66, 75, plašči Din 360, 420, 495, pralne obleke Din 90, 112, 130, dekliske obleke 45 cm Din 42, 52, 62, vsakih 5 cm večja Din 6—več, dekliski plašči 60 cm Din 179, vsakih 10 cm Din 20 več, nadalje damsko perilo, kakor srajce, hlače, kombinirane vse v najboljši kvaliteti, krasno in moderno izdelano v lastnih delavnicah (trudaja industrija konfekcije in perila **R. Stermečki, Celje**. Oglejte si izložbo in ogromno zalogo. Nakup neprisljen.

d *Umrl* je znani italijanski liberalni politik Giovanni Giolitti v 87. letu starosti. Bil je pred in po vojni trikrat italijanski ministrski predsednik. Z Mussolinijem se ni strinjal.

Raznotero.

d Vneta agitatorica. Na Grškem vladaj sedaj radi bližnjih volitev v parlament huda politična borba. V bližini Korinta je govoril stari Venizelos. Pri tem ga je napadla neka pristašinja izgnane kraljeve rodbine in ga je ugriznila.

d Protikrščanski pokret v Kini. Nova nacionalistična vlada v Kini se je izrekla proti krščanstvu, ki ga tam širijo misijonarji iz raznih evropskih držav, češ da se skuša Kitajce na ta način podjarmljati.

Drobne politične vesti.

Glede vladne krize ni posebne spremembe. General Hadžić je končal svoje konference s prečanskimi ministrskimi kandidati. Zdi se, da so se izjavili za neutralno volilno vladno. Odločitev bo verjetno padla, ko dospeta v Beograd londonski poslanik Gjurić in rimski poslanik Rakić, najbrž, da oddasta svoje mnenje o nettunskih konvencijah in posojilu. Stara vladna večina upa, da se bode navzlic vsemu Hadžićeva misija ponesrečila.

Atentator Momčilov je včeraj zjutraj v beograjski bolnišnici umrl.

Olga Maryškova:

ŽIVLJENJE ŽENE

Zapiski Helene Klierove.

Ko mi je tedaj po operaciji zdravnik rano izčistil, ne da bi bila premaknila niti obrv, mi je prisrčno govoril (— bil je to tisti, ki je bil pri mojem porodu —): »Takih žen bi potrebovali več, kakor ste vi. Iz njih bi nam vzrasla drugačna generacija, ne tako razmekhužena, kakor je današnja.«

Veselile so me dotlej njegove besede, bila sem si gotova, da tudi mož tako o meni sodi. A medtem. — Kaj, kaj mi je rekel in zakaj?

Ko sem se zopet vračala skozi Anino sobico, je ležalo dekle vznak in smrčalo kakor moj mož. Enostavna, groba srajca je bila napeta na mogočnih prsih, jedva da ni počila.

To torej mika moža, to ima pri njem ceno!

Kako sem jaz uboga poleg nje.

Zlaj že ne morem več pogledati brez gnusa na svojega moža. Hodim spat še le, ko zaspi, in vstajam pred dnem, ko on še spi zdravo, trdo spanje. Ne prenesla bi, ako bi me videl v nočni obleki. — Ako zaplače ponoči Jenda, ako ga je treba previti, zgine se z njim kot duh v Anino sobo. Rekla sem ji, da je treba, da bi mož ne bil moten, ker mora po dnevi mnogo delati. Zasmejala se je mojim besedam: »Naš gospod? Jaz bi tudi hotela imeti tako delo. Vsaj tako tudi izgleda.« Res je, mož je čimdalje bolj rejen.

Zdaj tudi ne prenesem, da bi Ana Jendo došla pred možem, kakor je to delala prej. Videla sem zadnjič njegov pogled, s katerim se je obračal na njeno bela prsa z modrimi žilicami in opazila sem, da si je Ana tudi svesta vtisa, ki ga dela na Jendo.

Ako ne bi došla Jenda, bi mi to bilo čisto vseeno, tako sem napram svojemu možu ravnodušna. Ali ne maram, da bi ona poleg svojega mleka napajala moje dete še z bogve kakimi nelepimi občutki.

Moj Bog, kaj mojemu trpljenju ne bo konca?

Bila sem včeraj po dolgi dobi v gledališču, kjer je igral češki kvartet. Mislim, da sem pri Smetanovem kvartetu zaplakala, ali s solzami vred je splavala z moje duše umazanost, ki se je za poslednje dobe tam nabrala. Bilo mi je svobodno in tako milo!

Tiho, z dušo še polno čarobnih vtisov sem stopila s hodnika v spalnico. Vrata v Anino sobo in dalje v razsvetljeno jedilnico so bila odprta, in to, kar sem opazila, me je prikovalo takoj pri vratih, tako da nisem mogla napraviti niti koraka.

Pri mizi pod svetilnico je stala Ana z razpeto srajco, kakor jo je imela pri dojenju, na razgaljena prsa je padal jasni svet električne svetilnice in moj mož je z odurnim nasmehom na ustnicah baš sklanjal glavo, da bi jo na nje poljubil.

Nisem pričakala, da bi se to zgodilo, obrnila sem se tiho in kot duh sem zopet šla ven.

Srce mi je bilo, glava mi je gorela. Kaj početi? Kaj jo morem napoditi, da bi z naglim odstavljenjem ubila Jendo, to edino, kar mi je ostalo od zakonske sreče? Ali naj pokaram svojega moža? »Ne, ne«, se je odzval v meni užaljen ponos. »Nikdar. Misli bi, da govori iz mene ljubosumnost, zavist ocvetele žene do mlajše rivalinje. Nikdar!«

Zaropotala sem nalašč malo v predsobi, da bi vedela, da sem doma, in šele čez nekaj časa sem stopila naravnost v jedilnico. Mož je sedel pri mizi in je bil zelo vtopljen v čitanje časopisa, Ana je v spalnici polagala Jendo v zibelko.

»No, kako si se imela?« je vprašal mož mirno. »Ali je bilo lepo?«

Nisem imela moči, da bi mu bila odgovorila. Šla sem naravnost v spalnico, poslala Ano v kuhinjo in preden je prišel mož, sem že ležala, pokrita do vratu in tvoreč se, da spim.

Končno sem s svojim detetom sama. Zdravnik je izjavil, da je treba,

da bi Ana odšla že zdaj, preden detetu začne rasti zobje, sicer bi jo bilo treba pustiti še nekaj mesecev. To se razume, da sem se takoj odločila za prvi predlog.

Razločila sem se z Ano hladno, od tistega odkritja v jedilnici nisem mogla biti z njo prijazna kakor navadno. Tudi mož ji je jedva rekel nekoliko besed za slovo. Morda je slutil, da sem tedaj kaj opazila, kajti od tistega večera Ane ni grobo pogledoval.

Sem vesela, da je iz hiše, ali na drugi strani se bojim te samote z možem.

Jenda že ima dva zobka, sedi lepo, pozna me, smeje se mi. Končno se je tudi nehal v noči probujati in nemo-teno spanje nama obema dobro stori. Mamica mi pri vsakem obisku ponavlja, kako jo veseli, da tudi jaz dobro izgledam. Prispeva k temu gotovo ta okolnost, da sem z detetom vedno zunaj. Park imava blizu, prebija v njem zdaj poleti cele dni. Ako zaspi Jenda v vozičku, začnem čitati. Atek mi pošilja po mamici knjige, ve, da mi toliko ne preostaja, da bi si mogla katero kupiti.

Tokrat mislim, da je mojemu miru in moji sreči doobroba konec. Mož mi grozi z ločitvijo, ako ne dovolim, in meni se zdi, da bi mi bila smrt prijetnejša kakor objem. Branim se uporno. Glavno moje orožje je, da mož že noče imeti otrok. Hoče samo užitek, razkošje. — Nikdar se k ničemu takemu ne ponižam. Sicer se mi gnusi možev objem po njegovi grobi odklonitvi in po skušnji z Ano. Ali razumem spremembo v njegovem vedenju. Razsvetela sem zopet in mislim, da bi zdaj niti Ani ne dal prednosti.

Sem baje nemoralna, neženska. Nobena žena nima prava braniti se svojemu možu, ja za to tudi paragraf. Skodujem mu baje na zdravju s takim neprirodnim življenjem, ni vendar evnuh, da bi lahko ravnodušno gledal na krasno žensko. Da sem torej resnično zopet krasna — to je edino, kar me je iz njegovega dolgega govora razveselilo. Kako imam to rada! Ne iz nečimurnosti — sem popolnoma neobčutljiva napram tem raznim

da je vsaka gospodinja napravila najboljšo izkušnjo, če je poizkusala, da

ŽENSKA HVALA

preko noči raztopi nesnago. Zjutraj je najbolje, če se za čisto kratko kuhanje perila vzame

Schichtovo Terpentinsko milo

pojavom občudovanja, ki jih dobivam od vseh strani — ampak zato, da lahko z njo svojega moža kaznujem.

Mož je pisal mojemu očetu, ki se je pripeljal, da bi naju izmirlil.

Nisem imela poguma, reči mu, kaj je med nama. Zakaj bi mu zastrupljala starost? Bilo mi je grozno mučno in neprijetno. Nisem mu niti rekla, da moj mož noče otrok.

Sem torej zopet žena svojemu možu. Ni sicer z menoj zadovoljen, jezi se, da sem tako ravnodušna napram njegovi strasti, grozi mi včasih celo, da pojde k drugi, ali končno, ko vidi, da name njegove grožnje ne učinkujejo, se pomiri s svojo usodo.

Sicer pa, zakaj ne bi bil zadovoljen, vsaj gospod je ostal on. O, ko ne bi bilo Jende, niti uro dalje ne bi ostala pod njegovo streho.

Moj zlati Jenda že hodi. Vsako dopoldne in popoldne gre z menoj na trg, če je suho, pa v park. Njegove male nožice delajo spešne korake in ročica v topli rokavički se trdno drži moje. V drugi ima navadno palčico, brez katere gre nerad ven. Je smešen v svoji beli suknjici in čepici ter tvori ljubek, svetel pendant k moji temni pojavi. Sem skrbna, ali ne zase, ampak samo za svoje dete. Sem prepričana, da mi ga vsakdo zavida, kajti je resnično dražestno.

Radi njega odpuščam tudi svojemu možu in njegove nežnosti sprejemam z zaprtimi očmi tako kot trpek, ali potreben prašek.

Velika, velika novost! Oberländer je bil sem imenovan za glavarja in jaz nisem nič vedela. Ne čitam skoraj nič časopisov, Jenda mi vzame pri obedu preveč časa in pozneje že ne pridem k čitanju. Zvečer sem bodisi zaspana, ali pa se moram posvetiti možu, kakor že, da-li gre v gostilno, da-li ostane doma.

Kako je bilo moje presenečenje, ko sem danes srečala Oberländerja na trgu! Spoznal me je takoj, pristopil k meni in mi z radostnim, veselim nasmehom podal roko. Pravil je, da se je

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad Din 8.000.000.—

== v Celju ==

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge. Izvršuje vse denarne, kreditne in posojilne posle. — Kupuje in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

bal, ko je bil sem imenovan, da-li moj mož že ni odtod. Povedala sem mu, da ima vloženo prošnjo za svetniško mesto, ali da doslej še nič gotovega ne ve. Bržkone pa bova do konca leta proč.

Po trenutku molčanja me je vprašal z melanholičnim nasmehom: »Vi ste torej, kakor vidim, dočakali srečo, po kateri ste tako hrepeneli? Ali vam je resnično prinesla vse, kar ste od nje pričakovali?«

Omahovala sem trenutek. Kako naj mu rečem resnico? Meni se tako proti vsaka laž!

»Dete mi je prineslo še več, nego sem si kdaj mogla predstaviti in napolnjuje mojo dušo tako, da danes v njej ni za nič drugega mesta. Ali moža sem pri tem zgubila«, sem dodala zardevajoč.

»To je, vi ga pravzaprav nikdar niste imeli, kakor sem razumel iz pogovorov z vami. Ne mučite se zato«, je dodal mehko, »ste dosti silni, da bi mogli živeti sami.«

»Res?« vprašujem sama sebe ta večer, ko sedim pri svojih zapiskih. Sem resnično sama, ali so trenutki, ko goreče hrepenim po tem, da bi imela nekoga, na kogar bi se mogla opreti, pa v potrebi tudi v njegovih rokah zaplakati. Ali je imel Oberländer prav, ko je rekel, da moje duše ne more napolniti samo dete?

Moje življenje je neskončno bogatejše in lepše od te dobe, odkar se skoraj vsak dan stikam z Oberländerjem. Najde me vedno in povsod, ali res je, da se ga ne ogibljem. Kak užitek so mi njegovi govori! Ampak — jaz čutim, kako poleg njega raste, kako se duševno razvijam. Ni vaštnejše stvari, s katero me ne bi seznanil, a jaz se čimdalje bolj čudim njegovemu širokemu obzorju. Njegov mehki, temni glas mi povzroča fizično razkošje, in zato mi celi dolgi stavki, ki bi sicer propadli, ostajajo v spominu. Ako sem sama, si jih ponavljam, prepričavam me, ali pa jim nasprotujem. Učim se tako prihajati k svoji lastni sodbi, ne bojim se že, ako govorim z njim, iznašati svoje lastno mnenje, četudi bi se ločilo od njegovega. Sem mu hvaležna, globoko hvaležna. Kako naj mu kedaj poplačam?

Moj mož mi je povzročil grozno sceno. Nekdo mu je rekel (— ali pisal?), da moji stiki z Oberländerjem vzbujajo pozornost, morda tudi pohujšanje. Uboga družba, ki ne prenese, da bi poročena ženska svobodno govorila na javnem mestu z možem, ki ni njen soprog. Stokrat ubožnejši mož, ki si iz tega razloga dovoli žaliti in blatiti lastno ženo. Nisem mu hotela odločiti, da se ne bom z Oberländerjem stikala, ne morem pri najboljši volji razumeti, da bi s pogovorom z njim počenjal kaj slabega. Ali ni izhoda, vidim, da mi ne preostaja nič drugega, kakor da kapituliram kakor že tolikokrat.

Teden dni že traja najina jeza! Kako to dobo ni bil mož niti enkrat zvečer doma.

Nesreča, nesreča in gnus! Kako sem kdaj mogla napisati, da je lepo biti žena?

Še zdaj zjutraj, ko je mož odšel v urad in Jenda s služkinjo v mesto, v meni vse trepeče vsled ogabnosti.

Še zdaj vidim možev rdeč, vsled pijanosti iznenakažen obraz, sklanjajoč se nad mojo posteljo, ko se je po polnoči iz gostilne vrnil domov. S težkim, nevretnim jezikom je zahteval svoje pravo. Razumela sem iz izraza njegovih oči, da je zlo. Trudila sem se na vso moč, da bi ga umirila in spravila na posteljo. Vse zaman. Kaj sem smela delati? Vznemiriti dom? Zbuditi dete in služkinjo, da bi jutri od hiše do hiše krožilo pikantno pripovedovanje o tem, kar se je pri nas zgodilo? Z nasiljem ga vendar ne morem premagati, jaz s svojimi otroškimi rokami. — Udala sem se torej.

A zdaj, ko je beli dan, ko ne čutim več groze moževih s krvjo zalitih oči, zdaj bi hotela kričati in klicati, plakati in se zvijati. Kot ubog črv, na čigar glavo je stopila težka noga »go-

spodova«. Sem sploh človek? Bitje s svobodno voljo?

Misli mrzlično lete skozi glavo. Razporeka? A razlogi? Pripovedovati vse, kar me žali in ponižuje? Pripovedovati pred sodiščem možem? Sicer — je tu zakoniti razlog? Ali se smem braniti dolžnosti, ki sem jo z zakonom prevzela nase? Da nisem vedela njene dalekosežnosti? Da nisem vedela, kaj se za tisto besedo skriva? Je to izgovor?

Ne, ne, nikdar ne pozabim nate, moj dragoceni prijatelj, moj edini drug! Nikdar mi iz spomina ne izgine tisto prekrasno zakotje tukajšnjega parka, kjer sem ti med cvetočim jasmynom in bezgom govorila »Z Bogom!«. Vidim tvoje pronikave, modre oči, ki so s tako ljubeznijo pogledovale v moje, kopajoče se v solzah, vidim globoke brazde, ki so se pojavile na tvojem visokem čelu pod gostimi, posivelimi lasmi in čutim mehki dotik tvoje ozke roke na svoji: »Ne plakajte, Helena«, si rekel, imenujoč me prvič z imenom, »ne uničujte svojih oči radi mene. Bilo mi je drago vaše prijateljstvo, bil sem srečen, da sem smel biti vaš učitelj in sem vam iz srca hvaležen za vdanost. Ali ne varajte se — jaz nisem tisti, po katerem hrepeni vaša duša in ki pride, verujte mi, da pride. Nikdar bi vam ne mogel biti več ko prijatelj.« Hotela sem protestovati, ker sem čutila, da ga imam tako rada, da bi mu mogla dati vse, ali Oberländer je opazil mojo ginjenost in je rekel mehko, pa odločno: »Ne branite se temu, ne nasprotujte mi. Sem za dvajset let starejši ko vi, sem gotov s svojim življenjem, dočim žena kot ste vi, z dušo, polno upov in nad, ne more v svojih osem in dvajsetih letih zaključiti svojega življenja, odreči se tega, kar ima zanj najdragocenejšega, odreči se ljubezni.«

»Kako morete govoriti o odrekanju, ko dobro veste, da vas ljubim, in ko ne morete zanikati, da tudi vi imate mene radi?« sem zaklicala presenečeno in malo razburjeno.

d Licitacija otave. Mestna občina celjska odda dražbenim potom košnjo otave za 1. 1928 in sicer v ponedeljek, dne 6. avgusta ob 9. uri na Spodnjem Lanovžu in dne 7. avgusta ob 9. uri na mestnem pokopališču. Izdražbano košnjo je treba takoj plačati.

Pole za obračunavanje uslužbenkega davka se dobe v Zvezni tiskarni, Celje, Strossmayerjeva 1.

Učenka

menufakturne stroke želi nadaljevati učno dobo. Učila se je že 1½ leta. Naslov v upravi lista.

Meblovana soba

se odda za eno ozir. dve osebi, pravno za letoviščarje. Lisce 42. 1-2

Premog iz vseh rudnikov in najboljše vrste dobavlja in dostavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Naznanilo preselitve.

Čast mi je javiti cenj. občinstvu mesta in dežele, da sem svojo

medičarsko obrt

iz Za kresije št. 12 preselil v Prešernovo ulico št. 3.

Potrudil se bom tudi vbodoče oddajati najboljše blago in prosim cenj. stranke, da mi svojo naklonjenost ohranijo. Z odličnim spoštovanjem

Ljubomir Domitrovič.

Kupiti želim hišo

z vrtom, 3 sobe in kuhinja, najraje v mestu Celju ali okolici. Naslov v upr.

Krasno stanovanje

v vili »Rozalija« se odda s 1. avgustom. Vpraša se pri Jos. Kirbisich, Celje.

Sprejme se takoj pekovskega vajenca

fanta poštenih staršev. Hrana in stanovanje v hiši. Naslov v upravi. 2-2

Malinovec

zajamčeno naraven, iz domačih gorskih malin samo z rafinado (sladkorjem) doma zakuhan, ki tehta liter 130 dkg, prodajna cena 17 Din kg. Malinova pristna oceda (succus) po 10 Din kg. Na razpolago imam tudi naravne mineralne vode po konkurenčni ceni. Lovro Rogelj, Vrhnika. Filijalka: Celje, Kralja Petra cesta 41, restavracija »Branibor«.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Kamnoseška industrijska družba v Celju

naznanja tužno vest, da je njen dolgoletni obratovodja in mojster, gospod

Drago Pertot

včeraj 17. t m. po težki mukepolni bolezni preminul.

Svojemu zvestemu sodelavniku ohranimo časten spomin!

CELJE, 18. julija 1928.

Delaj, nabiraj in hrani, varčevati se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri stavbeni in kreditni zadrugi z omejj. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti, da stradal ne boš v starosti!

LASTNI DOM

Obreduje hranilne vloge po **6 1/2 %**

Marljivost, treznost in varčnost so predpogoj npravnosti!

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge uad **2.000.000 Din.**

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Iz malega raste veliko!